

Горпинич Анна Юрївна
студентка 2-го курсу факультет адвокатури
та антикорупційної діяльності,
Національного університет «Одеська юридична академія»

СУЧАСНІ КОНЦЕПЦІЇ ФІРМИ: РЕАЛІЇ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНОЇ ЕКОНОМІКИ

Існує важливість адаптації підприємств в Україні щодо умов світового економічного реформування призвели до посилення інтересу щодо розробки стратегій діяльності підприємств (фірм). Визначення перспектив та передбачення майбутніх тенденцій дало можливість розробити тактичні заходи в сучасних ринкових умовах.

Діюче бізнес-середовище потребує необхідність адаптувати українські підприємства, вирішення проблем щодо адаптування їх до існуючих зовнішніх змін у процесі досягнення своїх власних цілей щодо розвитку. І саме тому змінюються методи прийняття рішень і нагальною стає необхідність розробити стратегічні наміри щодо розвитку підприємства. У зв'язку з цим особливого значення набуває пошук стратегічних альтернативних рішень у системі стратегічного управління підприємствами, зростає роль, значення процесу щодо реалізації концепції фірми та її розробки. Це є актуальним питанням для розгляду в сьогодення і найголовніше – впливає на розвиток вітчизняної економіки у цілому, а також адаптує до світових конкурентних норм.

Концепції фірми – це спосіб пізнання, сукупність ідей і поглядів, що впливають на сутність сучасної фірми (підприємства) та її визначальні чинники. Найпоширенішою у світовій економіці є неокласична концепція. Відповідно до неї, фірма – це сфера санкціонованих економічних рішень особистості, її уособленням є «економічна людина». і є цілісним об'єктом, основною виробничою функцією, і є процес перетворення ресурсів у продукцію для продажу на вільному ринку та залучення цих ресурсів у у процес виробництва з метою отримання максимального прибутку [1, с. 111].

Модель фірми формується з виробничої функції (вона залежить від результатів виробництва і кількості витрачених ресурсів) та конфігурації галузі в ресурсному просторі (це виражає обсяг і співвідношення використовуваних факторів).

Економічна поведінка фірми визначається вибором кількості залучених ресурсів та їх структури. Параметри економічної функції

визначаються різними процесами, технологією виробництва товарів. Структура ресурсів та їх обсяг, кількість продукції визначається граничними витратами і відповідною ціною, що дозволяє отримати максимальний прибуток. Якщо фірма не прагне максимізувати прибуток, то завдяки механізму вільної конкуренції (яким є зовнішнє середовище) вона збанкрутує [2, с. 16].

Ми говоримо щодо сучасної фірми, яка діє в умовах сучасної та досконалої конкуренції, монополії, олігополії та дуополії. На думку американського економіста І. Ансоффа, суттєвими доповненнями до неокласичної концепції фірми є такі ключові моменти в діяльності компанії: знецінення управлінського досвіду з постановкою нових завдань та пропозицій, вирішення усіх неможливих управлінських проблем, які розв'язуються при розширенні географічних меж ринків [3, с. 143], поява та виділення розриву щодо складності існуючих новітніх завдань, з одної сторони, і застарілими управлінськими діями менеджерів – з другої сторони, збільшення ймовірності стратегічних несподіванок через збільшення частоти новітніх завдань.

Такі проблеми вже виникали, наприклад у діяльності американських фірм в середині 50-х років ХХ ст. Тому Ансофф запропонував модифіковані концепції управління бізнесом, включаючи стратегічний менеджмент, який включає нові аспекти, такі як управління вибором стратегічної позиції, ранжування стратегічних цілей тощо, і розглядав фірму як об'єкт управління, стратегічною функцією якого є стратегічний менеджмент.

Недоліки існуючих концепцій управління підприємствами – це відтворення нових ресурсів, їх виробничої функції, неякісна та несучасна характеристика НТП щодо функціонування процесу створення й поширення організаційно-технологічних інновацій на підприємстві тощо.

З погляду такої науки як політичної економії, найважливішими методологічними помилками неокласичної концепції функціонування підприємства є ігнорування принципу суперечності в політекономічному дослідженні, передусім у такій специфічній формі, як єдність та боротьба матеріально-речового змісту і суспільної форми, аморфний і недостатньо обґрунтований характер наукових абстракцій, відсутність системно-структурного, насамперед комплексного, методу пізнання, обмежене використання принципу історизму та ін [4, с. 864].

Таким чином можна зробити висновок, що окремі недоліки лише частково долаються в інституціональній концепції фірми. Яка створює увагу не на окремих або конкретних неформальних відносинах між людьми в процесі функціонування та організації діяльності, управління підприємством, а й виділяє засоби виробництва як не головні, а допоміжні фактори організації виробництва на підприємствах, вирішує усі проблеми відтворення в процесі функціонування.

Список використаних джерел

1. Комарницька Н. М. Моніторинг параметрів, які характеризують систему управління інноваційною діяльністю підприємства. *Економіка та держава*. 2015. № 9. С. 111–112.
2. Внукова Н. М. Базова методика оцінки економічного ризику підприємств. *Фінанси України*. 2012. № 10. С. 15-21.
3. Економіка підприємства: підручник: Чаюн І. О., Богославець Г. М., Довгаль Н. С. та ін. Київ: КНТЕУ, 2015. С. 143.
4. Економічна енциклопедія: у трьох томах. Т. 1. Редколегія: С. В. Мочерний та ін. Київ: Видавничий центр «Академія», 2015. 864 с.

Науковий керівник: д.е.н., професор Слободянюк О. В.

Далакова Марина Михайлівна

*студентка 2-го курсу факультету адвокатури
та антикорупційної діяльності*

Національний університет «Одеська юридична академія»

АМОРТИЗАЦІЙНА ПОЛІТИКА НА ПІДПРИЄМСТВІ

Одна з найважливіших сфер державних економічних відносин є відтворення виробничого апарату. Побудова ринкових відносин та формування ринку капіталів у нашій державі призводить по потреби цілеспрямованого процесу регулювання відтворення основних фондів, через те що він великою мірою характеризує ефективність суспільного виробництва, темпи запровадження науково-технічного прогресу, зростання національного доходу і блага населення.

Амортизаційна політика – це комплекс заходів, які забезпечують гарантію нормального режиму відтворення основних фондів. Головна умова для результативного функціонування підприємств у рин-